

4. předkolo - Play - off Evropské ligy UEFA

RSC ANDERLECHT - SK SLAVIA PRAHA

Stadion RSC ANDERLECHT - Constant Vanden Stock Stadium, Brusel, Belgie
25. srpen 2016, 20,00 hodin

Materiály pro cestu připravil, šťastnou cestu, příjemný pobyt a spokojený návrat přeje
Karel Vavřina – Odbor přátel SK Slavia Praha.

BELGIE

Belgie (nizozemsky *België*, francouzsky *Belgique*, německy *Belgien*), oficiálně **Belgické království**, je federativní konstituční monarchie ležící v západní Evropě. Belgie hraničí s Francií (620 km) na jihu, s Lucemburskem (148 km) a Německem (167 km) na východě a s Nizozemskem (450 km) na severu. Ze severozápadu omývá Belgii Severní moře (66 km). Belgie je členskou zemí Evropské unie a Severoatlantické aliance (NATO).

V zemi jsou tři oficiální jazyky: nizozemština, francouzština a němčina. Kulturně, politicky a sociologicky se Belgie skládá ze dvou velkých společenství, nizozemsky mluvících Vlámů a frankofonních Valonů, v zemi žije také menší německá komunita. Belgická federace se skládá ze 3 společenství, rozdělených podle jazykového principu,

- Vlámského společenství (niz. *Vlaamse Gemeenschap*)
- Francouzského společenství (fr. *Communauté française*)
- Německojazyčného společenství (německy *Deutschsprachige Gemeinschaft*)

a ze 3 regionů, rozčleněných podle principu územního:

- Vlámský region (Flandry, niz. *Vlaams Gewest*, něm. *Vlaanderen*)
- Valonský region (fr. *Région Wallonne*, něm. *Wallonie*)
- Region Brusel-hlavní město (niz. *Brussels Hoofdstedelijk Gewest*, fr. *Région de Bruxelles-Capitale*, něm. *Die Region Brüssel-Hauptstadt*)

Každý region a každé společenství má svůj vlastní legislativní orgán – parlament, a orgán exekutivní – vládu (či radu), s výjimkou Vlámka a Vlámského společenství, které mají vládu i parlament dohromady. Včetně orgánů federálních tak v Belgii působí 6 vlád a 6 parlamentů zároveň.

Patronem Belgie je svatý Josef, národní heslo zní Jednota posiluje (niz. *Eendracht maakt macht*, fr. *L'union fait la force*, něm. *Einigkeit macht stark*).

Dějiny

V nejstarších dobách obývalo Belgii několik různých keltských kmenů. V dobách římské říše byly tyto kmeny, nacházející se v oblasti mezi Severním mořem, Rýnem, Seinou a Marnou (tj. na jihu dnešního Nizozemska, v Belgii, severní Francii a na západě Německa), označovány latinským slovem *Belgae*, tedy Belgové. Odtud pochází název státu Belgie. Z genetického výzkumu však vyplývá, že dnešní Belgičané mají s dávnými Belgiy pramálo společného.

Mezi první dobře zdokumentované události patří ovládnutí oblasti Římany v prvním století před naším letopočtem, v pátém století pak území dnešní Belgie osídlil germánský kmen Franků. Po rozpadu franské říše Karla Velikého došlo k rozdělení území mezi západofranskou říši Karla Holého a říši Lothara I. Hranici mezi oběma říšemi tvořil tok řeky Šeldy.

Belgická revoluce

Karel V.

V průběhu středověku se oblast postupně rozdrobila na množství drobných feudálních států, nicméně ve 14. a 15. století řadu z nich sjednotili burgundští vévodové. V 15. století tyto státy získaly určitou autonomii a začaly se označovat názvem Sedmnáct provincií.

Ke klíčovému zlomu došlo za Osmdesátileté války (1568 – 1648), která se v posledních třiceti letech kryla i s námi dobře známou třicetiletou válkou (1618 – 1648). Zatímco severní Nizozemí si dokázalo uchovat nezávislost, jeho jižní část, dnešní Belgie, byla dobyta Španěly a připadla španělské, později rakouské větvi Habsburků. Na konci 18. století se Belgie nakrátko zmocnili Francouzi. Roku 1815, po Napoleonově porážce u Waterloo, se Belgie stala součástí Spojeného království nizozemského, jako nárazníkový stát mezi Francií a Nizozemskem. Po 15 letech vypukla v bruselském operním divadle La Monnaie revoluce a Belgie se tak roku 1830 stala nezávislou a neutrální konstituční monarchií. Jako první belgický král usedl na trůn o rok později Leopold I.

Během první i druhé světové války byla Belgie přes svoji deklarovanou

neutralitu okupována Německem. V roce 1921 byla založena Belgicko-lucemburská ekonomická unie (do účinnosti přišla v roce 1922). Spolupráce mezi těmito státy se projevovala např. vytvořením měnové unie, kdy bylo možno používat až do zavedení eura **belgický frank** na lucemburském území a naopak. V roce 1949 byla Belgie zakládajícím členem NATO. Belgické Kongo získalo nezávislost v roce 1960 a Ruanda - Urundi o 2 roky později.

Belgie je zakládajícím členem Evropského hospodářského společenství (EHS), Evropského společenství uhlí a oceli (ESUO) a Evropského společenství pro atomovou energii (Euratomu), které daly základ budoucí Evropské unii.

Od 19. století více prosperovalo Valonsko s rozvinutým průmyslem i kulturou, Flandry byly kulturně i ekonomicky zaostalejší zemědělská země, kolem 60. let 20. století se však situace postupně otočila. V průběhu 20. století docházelo k různým třenicím mezi Vlámky a Valony.

Federalizace Belgie proběhla v pěti etapách v období od roku 1970 do roku 2001. Prvním signálem byl v roce 1968 rozpad univerzity v Lovani na vlámskou a francouzskou univerzitu. Roku 1970 byl do ústavy zanesen princip tří „kulturních společenství“ (vlámské, frankofonní a germanofonní) a tří územní „regiony“. V roce 1980 z názvů společenství odpadlo slovo „kulturní“, všechna tři společenství a rovněž vlámský i valonský region zřídila své „rady“ (parlamenty) a „exekutivu“ (vlády). Rada i vláda valonského společenství se však sloučila s radou a vládou valonského regionu. V letech 1988 – 1989 zřídil vlastní parlament a vládu i Region Brusel - hlavní město, současně byla regionům předána pravomoc nad veřejnými pracemi a dopravou a společenstvím působnost v oblasti vzdělávání. V roce 1993 se do ústavy dostala formulace, že „Belgie je federální stát, který se skládá ze společenství a regionů“, čímž se stala Belgie federací de iure, a společenství a regiony získaly další kompetence. Pátou etapou federalizace byly v roce 2001 Lambermontská a Lombardská dohoda, kterou do kompetence regionů přešlo i zemědělství, mořský rybolov a zahraniční obchod, zároveň do kompetence regionů i společenství přešly otázky volebních výdajů, financování politických stran a regionální rozvoj. Lombardská dohoda rozdělila parlament Bruselského regionu na frankofonní a vlámskou část se zákazem majorizace.

Po roce 2000 sílí na vlámské straně snahy o úplné rozdělení Belgie. Filip Dewinter, předseda nacionalistické strany Vlámský zájem, požaduje „sametový rozvod“, za jehož vzor považuje rozdělení Československa v roce 1993, rovněž vlámský křesťanští demokraté (předseda Yves Leterme) podporují další prohlubování autonomie. Hlavní překážkou rozdělení je dvojjazyčné hlavní město Brusel. Dne 13. listopadu 2006 belgická televize odvysílala fiktivní vyhlášení vlámské nezávislosti, za tento žert bylo vedení televize kritizováno.

Geografie

Geomorfologicky se Belgie dá rozdělit na 3 oblasti: pobřežní nížiny, rovinu (plató) v centrální části Belgie, a na hornaté Ardenny na jihovýchodě země. Nížiny při pobřeží sestávají převážně z písčných dun a tzv. polderů. Centrální rovina zabírá většinu Belgie. Je to jemně zvlněná oblast s úrodnou půdou, protkaná sítí mnoha vodních toků – mezi nejvýznamnější patří Máza (niz. *Maas*, fr. *Meuse*) a Šelda (niz. *Schelde*, fr. *Escaut*). Třetí oblast, Ardenny, je hornatá a zalesněná, s nepřítliš úrodnou půdou a nevhodná pro zemědělství. Částečně zasahuje i do severní Francie. Nachází se zde nejvyšší bod Belgie, Signal de Botrange, o výšce 694 metrů.

Historicky se Belgie člení na 10 provincií.

Vlámsko na severu zahrnuje (od západu k východu): Západní Flandry, Východní Flandry, Vlámský Brabant, Antverpy, Limburk

Valonsko na jihu zahrnuje: Henegavsko, Valonský Brabant, Namur, Lutyč, Lucemburk

Belgické klima je přímořské, spadá do mírného podnebného pásu. Srážky jsou časté ve všech ročních obdobích. Průměrná teplota v lednu je 3 °C, v červenci 18 °C. Průměrné srážky činí 65 milimetrů v lednu, v červenci 73 milimetrů.

Vzhledem k vysoké hustotě zalidnění (jedné z nejvyšších na světě) a ke svému umístění, musí Belgie čelit vážným ekologickým problémům. Například zpráva z roku 2003 tvrdí, že kvalita říční vody v Belgii je nejhorší v Evropě a jednou z nejhorších mezi 122 zkoumanými zeměmi světa.

Administrativní rozdělení

10 provincií tvoří 2 regiony a Brusel je 3. regionem:

Belgie se dělí na tři jazyková společenství a tři regiony.

		
Vlámské společenství	Francouzské společenství	Německojazyčné společenství
		
Vlámský region	Valonský region	Bruselský region

region • provincie	provinční město	Obyvatel (2006)
Vlámský region (Vlaams Gewest)		6 078 600
• Antverpy	Antverpy	1 688 493
• Vlámský Brabant	Lovaň	1 044 133
• Východní Flandry	Gent	1 389 450
• Západní Flandry	Bruggy	1 141 866
• Limburk	Hasselt	814 658
Valonský region (Région Wallone)		3 413 978
• Valonský Brabant	Wavre	366 481
• Henegavsko	Mons	1 290 079
• Lutych	Lutych	1 040 297
• Lucemburk	Arlon	258 547
• Namur	Namur	458 574
Bruselský region (Région Capitale Bruxelles / Brussels Hoofdstedelijk Gewest)		
	Brusel	1 018 804

Města

Brusel (1,018.029), Antverpy (448.709), Gent (226.220), Charleroi (200.578), Lutych (195.576), Bruggy (117 351)

Ekonomika

Belgie je vysoce rozvinutý průmyslový stát s velkou koncentrací výroby a intenzivním zemědělstvím. Hlavní průmyslová odvětví jsou hutnictví, strojírenství, chemie a textil. Hlavními průmyslovými oblastmi jsou Brusel, Antverpy, Lutych a Gent. Těžba uhlí se již téměř zastavila. Zemědělství je vysoce produktivní, živočišná produkce převažuje nad rostlinnou. Využití půdy: orná půda 27 %, louky a pastviny 20 %, lesy 21 % a voda 6 %. Důležitý je chov prasat, skotu, drůbeže a ovcí, význam má i rybolov. Pěstuje se pšenice, ječmen, brambory, cukrová řepa, chmel a jablka. Typické jsou menší farmy s vysokými hektarovými výnosy. Dopravně nejvýznamnější jsou přístavy Antverpy a Oostende se spojením do Velké Británie a ropný terminál Zeebrugge. Nejatraktivnějšími turistickými středisky v oblastech jsou Brusel, Antverpy, Bruggy, Oostende, Waterloo, Spa a vrchovina Ardeny.

Doprava

V Belgii je velmi rozvinutá síť železnic, dálnic, silnic a vodních cest. V Antverpách, Gentu a Zeebrugge se nachází jedny z největších evropských přístavů. Dříve v Belgii bývala velmi rozvinutá síť tzv. vicinálních drah – kombinace železnice a tramvajových tratí. Jejich pozůstatky jsou však stále patrné v některých městských a příměstských tramvajových tratích. V Bruselu se také nachází metro a významné mezinárodní letiště.

Obyvatelstvo

Belgie má vysokou hustotu zalidnění (365 obyv. na km²), v Evropě má vyšší pouze Nizozemsko a několik malých států, jako např. Monako.

Nejvyšší hustotu zalidnění má oblast známá jako „vlámský diamant“, kterou vymezují aglomerace Bruselu, Antverp, Gentu a Lovaně.

Další velká města jsou Lutych, Charleroi, Mons, Kortrijk, Brugge, Hasselt a Namur. Nejnižší hustotu zalidnění mají Ardenny. Dne 1. ledna 2006 žilo v Belgii 10 511 382 lidí, z toho 6 078 600 ve Flámsku, 3 413 978 ve Valonsku a 1 018 804 v Bruselském regionu. Belgie má velmi vysokou míru urbanizace – ve městech žije 97,2 % obyvatel (2005).

Odhaduje se, že 98 % dospělé populace je gramotných. Školní docházka je povinná od šesti do osmnácti let, ale mnoho Belgičanů studuje až do 23 let. V rámci zemí OECD má Belgie 3. nejvyšší procento lidí ve věku 18–21 let zapsaných na vyšší školu nebo univerzitu. Podíl lidí s funkční negramotností je však znepokojivý – v letech 1994–1998 činil 18,4 %.

Belgické páry vykazují největší rozvodovost na světě – neobstojí zhruba 64 ze 100 manželství.

Etnické skupiny

Značnou část belgické populace tvoří Flámové (58 %) a Valoni (31 %). Zbývajících 11 % představují příslušníci dalších evropských národů (zvláště Italové, Francouzi a Němci), ale také přistěhovalci ze severní Afriky (zejména z Maroka a Alžírsko) a z Turecka.

Jazyky

Po jazykové stránce je Belgie nejednotná. Nizozemsky mluví přibližně 60 % obyvatel, francouzsky 40 % a německy necelých 1 %. Brusel, ve kterém žije 8 % obyvatel, je oficiálně bilingvní (francouzsko-nizozemský). Původně se v Bruselu mluvilo převážně nizozemsky, avšak poté, co Belgie získala roku 1830 nezávislost, převládla v hlavním městě francouzština, která byla jediným oficiálním jazykem.

Jak vlámsština (belgická varianta nizozemštiny), tak belgická francouzština vykazují drobné rozdíly ve slovní zásobě a sémantice oproti variantám užívaným v Nizozemsku a ve Francii. Francouzsky se hovoří převážně na jihu země, vlámsky zase na severu. Němčina se užívá na malé části území na východě Belgie.

Kultura

Kulturní život Belgie se rozvíjí hlavně uvnitř všech tří národnostních společenství. Kromě Královské vojenské akademie totiž nemá Belgie žádné dvojazyčné univerzity ani jednotná média, společné kulturní, či vědecké instituce.

Malířství a architektura

Belgie je známá vyspělým výtvarným uměním a architekturou. Na jejím území se vyvíjely všechny významné evropské umělecké směry, od románských, gotických, barokních a renesančních architektur, přes vlámské renesanční a barokní stavby a obrazy, až k renesanční vokální hudbě v jižní části nížin. Řada osobností tohoto regionu ovlivnila světové umění a vědu. Byli to například: Pieter Brueghel starší, známý malíř 16. století a zakladatel malířské dynastie, a v 17. století působící významný malíř (a zároveň diplomat) Peter Paul Rubens. Dalšími významnými malíři různých epoch na dnešním belgickém území byli mj. tzv. „vlámské primitivisty“ Jan van Eyck a Hans Memling, později Quinten Matsijs, Jacob Jordaens a zvláště Anthony van Dyck. Pro 20. století je nutno zmínit jména Constant Permeke, René Magritte, Paul Delvaux a James Ensor. Hergé (civilním jménem Georges Remi) byl belgický kreslíř 20. století, tvůrce komiksové postavičky Tintin. V počínajícím 21. století jsou mezinárodně známí malíři Luc Tuymans a Michael Borremans.

Bernard Mercator (de Kremer), vlámský matematik a zeměpisec 16. století, se zabýval kartografií a vytvořil mapy Palestiny, světa, Flámska, Evropy, Lotrinska a Britských ostrovů. Byl obviněn z kacířství a v roce 1544 strávil dokonce sedm měsíců ve vězení.

Hudba

César Franck, hudební skladatel 19. století se narodil se v Lutychu, ale většinu života prožil v Paříži. Pracoval jako varhaník a vyučoval skladbu. Jako skladatel se však prosadil až v pozdějším věku, zejména svou Symfonií d moll a Sonátou pro housle a klavír A dur. Adolphe Sax byl vynálezce saxofonu.

BRUSEL

Brusel (francouzsky **Bruxelles** [bʁy.sɛl], nizozemsky **Brussel** [brʏsəl], německy **Brüssel**, anglicky **Brussels**) je hlavní město Belgie. Je sídlem NATO a některých institucí Evropské unie, a proto bývá neoficiálně označován jako „hlavní město Evropy“. Je zároveň hlavním městem Flámského společenství a Valonsko-bruselské federace (Francouzského společenství).

Historie města

Podle legendy založil osadu kolem roku 580 sv. Guegerich (*St. Géry*). Jméno města je snad odvozeno od názvu Brucsella či Broekzelle, což znamená *ves v bažinách*. Brusel se jako metropole nachází přímo uprostřed Belgického království. Při jeho poloze vzkvétal rozvoj řemesel a v 11. století se ves rozrostla v opevněné město. 14. a 15. století představovala zlatý věk města, jako obchodního centra Evropy.

Na konci 17. století byl Brusel bombardován Francouzi, což vedlo k velkému poškození města, následné obnově a rozsáhlé přestavbě. Zničena byla zhruba čtvrtina veškeré zástavby, včetně domů na náměstí Grande Place. V 19. století se Brusel jako metropole mladého belgického státu dynamicky rozvíjel. V závěru století se zde konaly časté výstavy, což městu přineslo velkou prestiž na mezinárodním poli. V té době došlo také k dramatickému rozvoji města, zakrytí řeky Senne a vybudování třídy Anspach, zavedení železnice aj. Během obou světových válek byl Brusel ušetřen válečného ničení. V 2. polovině 20. století však docházelo často k necitlivým zásahům do historické zástavby, známé pod pojmem bruselizace.

Administrativa

Brusel je jednou z 19 obcí Bruselského regionu. Žije v něm přibližně 175 000 obyvatel a jeho rozloha činí 32,61 km². Název Brusel se používá často také k označení celého Bruselského regionu, který se rozkládá na ploše 161 km². Stejně jako všechny obce Bruselského regionu je i Brusel oficiálně dvojjazyčný – úředními jazyky jsou francouzština a nizozemština.

Evropské instituce

Dvě hlavní instituce Evropské unie – Evropská komise a Rada Evropské unie – mají centrálu v Bruselu. Komise sídlí v budově Berlaymont a Rada EU v budově Justus Lipsius. Zasedají zde také výbory Evropského parlamentu (sídlo EP je však ve Štrasburku a sekretariát parlamentu sídlí v Lucemburku). Evropský parlament však má v Bruselu budovu odpovídající jeho aktivitám, ve které může (v případě potřeby či politického rozhodnutí) nezávisle zasedat. Sídlí zde rovněž Hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů. Nachází se zde i sídlo Evropské služby pro vnější činnost (EEAS).

Náboženství

Většina obyvatel je frankofonní (85-90%).^[6] Značnou část obyvatel města tvoří přistěhovalci (marockého, tureckého, balkánského, polského, afrického a jiného původu). Dle vyjádření Josepha De Kesela, belgického arcibiskupa, z dubna roku 2016 vyplývá, že praktikujících muslimů je ve městě již 19% oproti 12% praktikujících katolíků.

Turistické atrakce

Náměstí Grand-Place

Náměstí Grande-Place v Bruselu (nizozemsky *Grote Markt*) je historickým jádrem města. Mnozí (mj. Victor Hugo) jej považují za jedno z nejpůsobivějších náměstí na světě. Jeho dominantou je gotická radnice z 15. století s 96 m vysokou věží, na které je umístěna socha svatého Michaela, patrona Bruselu. Další významnou budovou je Maison du Roi / Broodhuis. Od roku 1998 náměstí figuruje na Seznamu světového dědictví UNESCO. 13. srpna 1695 byla většina domů, postavených ze dřeva, zničena střelbou z děl francouzského vojska pod vedením maršála François de Villeroi. Nepoškozena zůstala pouze věž radnice a několik kamenných zdí. V následujících letech byly cechovní domy na náměstí vybudovány znovu, tentokrát z kamene. Přestože průčelí každého domu je jiné, tvoří spolu architektonicky harmonický celek.

Manneken-Pis

Manneken Pis (soška čurajícího chlapečka) je symbolem Bruselu. Sochu vytvořil v 17. století sochař Jérôme Duquesnoy. Manneken Pis se může pochlubit 800 oblečky, které jsou umístěny v městském muzeu. První kroj byl věnován v roce 1698. V roce 1745 sochu Manneken Pis ukradli Angličané. O dva roky později se ho zmocnili Francouzi. Poté, co se o tom dozvěděl král Ludvík XV., daroval Bruselu kroj ze zlatého brokátu, zdobený křížem svatého Ludvíka. V roce 1817 sošku zcizil a posléze zničil bývalý vězeň Antoine Lycas. Z jejích úlomků byl vytvořen model pro sošku, která zde stojí dnes. Od roku 1987 má svůj protějšek – čurající holčičku – Jaenneke Pis. V roce 1998 přibyla také socha čurajícího psa – Zinneke Pis.

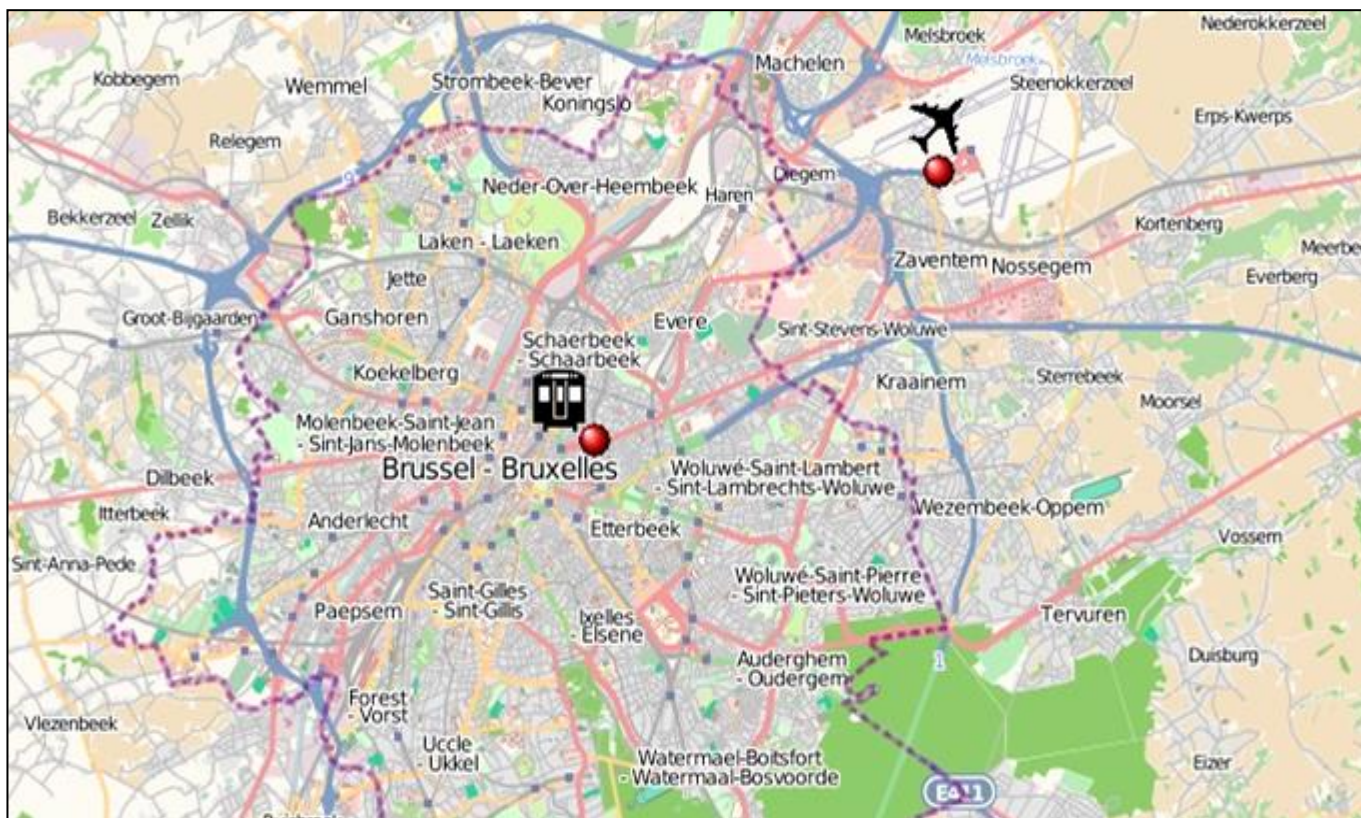
Další turistické cíle

- Královský palác
- Katedrála svatého Michaela archanděla a svaté Guduly
- Parc du Cinquantenaire, který vznikl roku 1880 při příležitosti oslav padesátého výročí belgické nezávislosti. V parku se nachází vítězný oblouk *Palais du Cinquantenaire* a několik galerií a muzeí.
- Bruselský park, nacházející se mezi Královským palácem a budovou belgického parlamentu
- Bazilika Sacré-Cœur je šestý největší kostel světa.
- Atomium postavené k příležitosti mezinárodní výstavy Expo 58.
- Mini-Europe – park, ve kterém je vystaveno více než 300 zmenšených modelů významných evropských staveb.
- Palác Stoclet - vila ve stylu vídeňské secese a art deco (kulturní dědictví UNESCO).
- Budovy Královského muzea krásných umění Belgie.
- Hlavní městské domy architekta Victora Horta v Bruselu - čtyři domy (Hôtel Tassel, Hôtel Solvay, Hôtel van Eetvelde, and Hortův dům/ateliér) v secesním slohu (kulturní dědictví UNESCO).

- Skleníky *Serres royales de Laeken* v královské zahradě, dílo architekta Alphonse Balata. Každým rokem na přelomu dubna a května jsou na 14 dnů zpřístupněny veřejnosti.
- Muzeum komiksů, zřízené v secesní budově, projektované architektem Victorem Hortou. Ukazuje belgické komiksové hrdiny, jako jsou Kuifje, Suske, Wiske, Šmoulové a Tintin. Muzeum vlastní nejvíce obrázkových knízek na světě. Má 31 000 alb. Je zde zachycena historie kreslených seriálů na dílech více než 670 umělců.

Doprava

Brusel je centrem a ústředním bodem dopravy celé Belgie. Ve zdejším jižním vlakovém nádraží se potkávají 3 vysokorychlostní tratě ve směru k francouzským, německým a nizozemským hranicím. Další vytižená nádraží jsou Brusel centrální nádraží a Brusel severní nádraží. Díky 28 km dlouhému vodnímu kanálu Brusel-Šelda a 75 km dlouhému kanálu Brusel-Charleroi je město přístupné pro vnitrozemskou vodní dopravu. Letiště Brusel, které je největší v Belgii, se nachází 11 km severovýchodně od centra města. Okolo města je vystavěn dálniční okruh, na který je napojeno několik dalších dálnic (na Gent, Antverpy, Lovaň, Namur, Charleroi, Lille). Městská hromadná doprava zahrnuje metro, tramvaje a autobusy. Metro v Bruselu sestává ze 4 linek, celková délka kolejí je 39,9 km. Síť tramvajové dopravy má souhrnnou délku 140,9 km a čítá 17 linek. Autobusová doprava zahrnuje 50 denních linek a 11 nočních.

BRUSEL

Vítězný oblouk v Parc du Cinquantenaire

Znak města Brusel

Královský palác (Koninklijk Paleis)

Manneken pis

radnice na náměstí Grand-Place

Kostel Panny Marie ve Schaerbeeku

Bazilika Sacré-Cœur

Katedrála svatého Michaela archanděla a svaté Guduly

Královský palác

Belgické pralinky

Atomium

Kolegiální kostel Église
Saints Pierre et Guidon

ANDERLECHT

Anderlecht je město v Bruselském regionu v Belgii. Žije zde 112 tisíc obyvatel a její rozloha činí 17,74 km². Město je známé zejména díky fotbalovému klubu RSC Anderlecht.

Poloha

Anderlecht se nachází v jihozápadní části bruselské Aglo-merace na řece Senne. Sousedí s dalšími čtyřmi obcemi Bruselského regionu (Molenbeek – Saint - Jean, Brusel, Saint - Gilles, Forest) a se třemi obcemi provincie Vlámský Brabant ve Vlámském regionu (Drogenbos, Sint - Pieters - Leeuw a Dilbeek).

Na území Anderlechtu se nachází několik stanic bruselského metra.

RSC ANDERLECHT

RSC Anderlecht	
Název	Royal Sporting Club Anderlecht
Přezdívka	"Fialoví a bílí" (francouzsky <i>Les mauves et blancs</i> , nizozemsky <i>Paars-wit</i>), Sporting
Založen	1908
Soutěž	Jupiler Pro League
2015/16	3. místo

Stadion	Constant Vanden Stock Stadion, Brusel
Kapacita	21 619
Předseda	Roger Vanden Stock
Trenér	Franky Vercauteren

Royal Sporting Club Anderlecht (česky Královský sportovní klub Anderlecht), běžně známý pouze jako **Anderlecht** nebo **R. S. C. A.**, je belgický fotbalový klub z bruselské obce Anderlecht.

RSC Anderlecht je světově nejslavnější a nejúspěšnější belgický fotbalový celek. Mistrem Belgie se stal již 29krát. Ačkoli v Bruselu hraje Jupiler Pro League ještě dva týmy, největším rivalem RSCA je tým Bruggy FC a v posledních letech také lutyšský Standard.

Z českých hráčů působili v Anderlechtu brankář Daniel Zítka, obránce Ondřej Mazuch, záložníci Lukáš Mareček, Jan Polák, Martin Kolář a Lukáš Zelenka, útočníci Stanislav Vlček a Jan Koller.

O klubu

Anderlecht je nejbohatší profesionální klub v Belgickém království s ročním rozpočtem okolo 37 milionů euro. Založen byl 27. května 1908, do Belgické asociace společností atletických sportů byl přijat o rok později. Své domácí zápasy hraje na stadionu Constant Vanden Stock. S 29 výhrami v domácí nejvyšší soutěži je historicky nejúspěšnějším klubem. Dále získal devětkrát vítězství v národním poháru a jednou v ligovém poháru. V sezóně 2015/2016 skončil v belgické Jupiler League na 3. místě tabulky základní části.

Anderlecht je také nejčastějším belgickým účastníkem v evropských soutěžích. Do play – off Evropské ligy UEFA proti nám, se „kvalifikoval“ vyřazením ve třetím předkole Ligy mistrů, ruským Rostovem.

Trofeje a úspěchy

Skončil v základní části belgické Jupiler league na Vítěz **belgické 1. ligy**: 1947, 1949, 1950, 1951, 1954, 1955, 1956, 1959, 1962, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1972, 1974, 1981, 1985, 1986, 1987, 1991, 1993, 1994, 1995, 2000, 2001, 2004, 2006, 2007, 2010, 2012, 2013, 2014

- Vítěz **belgického poháru**: 1965, 1972, 1973, 1975, 1976, 1988, 1989, 1994, 2008
- Vítěz **belgického Superpoháru**: 1985, 1987, 1993, 1995, 2000, 2001, 2006, 2007
- Vítěz **belgického ligového poháru**: 2000

Účast v mezinárodních soutěžích

- **Liga mistrů UEFA**: 22 účastí a 134 zápasů
- **Pohár vítězů pohárů**: 7 účastí a 44 zápasů
 - vítěz v letech 1976 a 1978
 - finalista v letech 1977 a 1990
- **Pohár UEFA**: 13 účastí a 88 zápasů
 - vítěz v sezoně 1982/83
 - finalista v roce 1984

Účast v evropských pohárech

Soutěž	zápasů	výhry	remízy	prohry	góly	
					vstřelené	obdržené
European Cup / UEFA Champions League	182	69	43	80	277	298
UEFA Cup Winners' Cup	44	29	3	12	86	34
UEFA Cup / UEFA Europa League	132	65	31	36	226	143
UEFA Super Cup	4	2	0	2	9	6

Klubový koeficient UEFA pro sezónu 2016/2017

- 36 (67) Wolfsburg (56.035)
- 37 (36) Dnipro Dnipropetrovsk (55.476)
- **38** (41) **R.S.C. Anderlecht (54.000)**
- 39 (31) Rubin Kazan (52.216)
- 40 (33) Sporting CP (51.616)

Soupiska týmu

Číslo dresu	jméno hráče	národnost	post
1	Roef, Davy	Belgien	brankář
3	Deschacht, Olivier.	Belgien	obránce
4	Mbodj, Kara	Senegal	obránce
5	De Maio, Sebastian	Frankreich	obránce
7	Najar, Andy	Honduras	záložník
8	Badji, Stéphane	Senegal	záložník
9	Suarez, Matias	Argentinien	útočník
10	Praet, Dennis	Belgien	záložník
11	Chipciu, Alexandru	RumÄnien	záložník
12	Appiah, Dennis	Frankreich	obránce
14	Nuytinck, Bram	Niederlande	obránce
16	Defour, Steven	Belgien	záložník
17	Conté, Ibrahima Sory	Guinea	záložník
18	Acheampong, Frank	Ghana	útočník
19	Alvarez, Oswal	Kolumbien	útočník
21	N'Sakala, Fabrice	Frankreich	obránce
22	Doumbia, Idrissa	Côte d'Ivoire	záložník
23	Boeckx, Frank	Belgien	brankář
24	Heylen, Michaël	Belgien	obránce
26	Sylla, Idrissa	Guinea	útočník
27	Hassan, Mahmoud	Ägypten	záložník
29	Vico Villegas, Federico	Spanien	záložník
31	Tielemans, Youri	Belgien	záložník
32	Dendoncker, Leander	Belgien	záložník
34	Bastien, Samuel	Belgien	záložník
36	De Medina, Nathan	Belgien	obránce
37	Obradovic, Ivan	Serbien	obránce
40	Faes, Wout	Belgien	obránce
41	Sowah, Emmanuel Adjei	Ghana	obránce
45	Svilar, Mile	Belgien	brankář
47	Kawaya, Andy	Belgien	záložník

Číslo dresu	jméno hráče	národnost	post
49	Vancamp, Jorn	Belgien	útočník
50	Bossin, Liam	Irland	brankář
77	Kabasele, Nathan	Belgien	útočník
94	Hanni, Sofiane	Algerien	záložník
97	Lukebakio Ngandoli, Dodi	DR Kongo	útočník
99	Okaka, Stefano	Italien	útočník

Stadion Constant Vanden Stock

Constant Vanden Stock Stadion (dříve Astrid Park) je fotbalový stadion, kde hraje své domácí zápasy slavný belgický fotbalový klub RSC Anderlecht. Byl postaven v roce 1917 s názvem Émile Versé Stadium. Současný název dostal při celkové rekonstrukci v roce 1983 podle bývalého hráče a prezidenta klubu Constanta Vanden Stocka. Kapacita stadionu je 28.063 diváků pro ligová utkání. Na zápasy mezinárodních soutěží je kapacita snížena na 21.163 diváků. Travnatá hrací plocha má rozměry 105 x 68 metrů.

V materiálu jsou použity údaje z Otevřené encyklopedie WIKIPEDIA.